κίας τοῦ λαοῦ, Αἱ εἰσπράξεις δ' ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰς τῆς προηγουμένης παραστάσεως.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, 26 Δεκεμβρίου 1881 ὁ Μιχαὴλ Παπαδομπολάκης ἀπὸ τὸ χωρίον Βρύσαις τῆς ἐπαρχίας Κυδωνίας, ἐλθὼν εἰς ἔριδας μετὰ τοῦ συγχωριου του Κωνσταντῆ Γλεντουσάκη Ἱερέως ἐτραυμάτισεν αὐτὸν διὰ μαχαίρας ἐπικινδύνως. Ὁ δράστης ἀπέδρα καὶ εἰσέτι δὲν συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

— Τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἐλθόντος ἐν τῇ ἐνταῦθα Γεν. Διοικήσει Βεζυρικοῦ τηλεγραφήματος, ὅτι ἀπενεμήθη τοῖς καταδεδικασμένοις καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένοις γνωστοῖς ἀποκορωνωτὰς Βασιλικὴ χάρις ἀπεφυλακίσθησαν πάραυτα καὶ μετέβησαν εἰς τὰ χωρία των, ὅπου ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς μετὰ μεγάλης χαρᾶς πάντες μετὰ πυροβολισμῶν κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Κρήτῃ σύστημα τῆς ἐκδηλώσεως τῆς χαρᾶς.

— Παρεκλήθημεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν Εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, εἶνε νόμιμον, ἄνθρωπος, καθ' οὗ ἔχει ἔνταλμα προφυλακίσεως ἐκδοθῇ, νὰ εὑρίσκηται ἐκτὸς τῶν φυλακῶν καὶ νὰ περιφέρηται εἰς τοὺς δρόμους ἐλευθέρως; Τί συμβαίνει;

— Τὸ χαρτοπαίγνιον τοῦ Λασκενὲ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παρασκευῆς τοῦ νέου ἔτους ἔν τε τῇ λέσχῃ τοῖς καφενείοις καὶ ταῖς οἰκίαις ἐπῆρε καὶ ἔδωκε Οἱ κερδήσαντες, προχθὲς ἦσαν φαιδροὶ καὶ ἀφειδῶς ἐξώδευον τὰ ἐκ τῶν κερδῶν ἀποκτηθέντα. Εἰς τοὺς μὴ δὲ εὐνοηθέντας ὑπὸ τῆς τύχης, ἡ κατήφεια ἐφαίνετο ἐζωγραφισμένη ἐν τοῖς προσώποις των, καὶ αὐτὸν τὸν συνήθη χαιρετισμὸν ἐδυσκολεύοντο ν' ἀνταλλάξωσι. Δὲν ἦτο προτιμώτερον νὰ μὴ παίξωσι;

— Ὁ κ. Χριστόφορος Κιαγιαδάκης ὑπέβαλεν αἴτησιν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀμυνα», ἀλλὰ τὴν αἴτησίν του παρέπεμψαν εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει γραφεῖον τοῦ τύπου. Νομίζομεν ὅτι, ὅπως εἰς ἡμᾶς πρὸ δέκα καὶ ἐπέκεινα μηνῶν καὶ εἰς τόσους ἄλλους ἐδόθη ἅμα ἐζητήθη ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως ἡ ἄδεια ἐκδόσεως ἐφημερίδος, οὕτω ἔδει νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸν Χρ Κιαγιαδάκην καὶ οὐχὶ νὰ παραπεμφθῇ ἡ αἴτησίς του εἰς τό γραφεῖον τοῦ τύπου. Τοῦτο τὸ ζήτημα πραγματευόμεθα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ καὶ φρονοῦμεν ὅτι ἡ Γεν. Διοίκησις δέον ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν ἣν ἐξ ἀρχῆς ἐβάδισε τοῦ διδόναι δηλονότι ἀδείας πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος ἅμα ζητήσωσι τοιαύτας.

— Φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοποιίας μηχανικὸς κ. Βολανάκης ἐν Ῥεθύμνῃ εὑρισκόμενος διετάχθη νὰ μὴ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα. διότι ἡ παρουσία του ἐνταῦθα κατέστη περιττή, ὡς ἐκ τῆς κακίστης τῶν δρόμων κατασκευῆς. Τὸ ἐπισκευθὲν τμῆμα τῆς ἀπὸ Χανία εἰς Σούδαν ὁδοῦ κατέστη ἀδιάβατον, πολλαχοῦ δὲ καὶ ῥήγματα ἠνεῴχθησαν. Πρὸς Θεοῦ διατί ῥίπτονται τόσα χρήματα εἰς τὸν ἄνεμον; Πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια ἢ νὰ διορθώνωνται οἱ δρόμοι καλῶς, ἢ νὰ μένωσιν εἰς οἵαν ἦσαν καὶ πρότερον κατάστασιν καὶ νὰ μὴ ἐξοδεύωνται εἰς μάτην τόσα χρήματα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Κάτω Κεφαλᾶ Ἐμμ. Μαυράκης ἢ Γρυλάκης ἐλθὼν εἰς ἔριδαν μετὰ τοῦ Ἐμμανουὴλ Κλαπιράκη, ἐκτύπησεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καιρίως διὰ πέτρας. Προσκληθεὶς πάραυτα ὁ δημοτικὸς ἰατρὸς ἐγνωμάτευσεν, ὅτι κτυπηθεὶς τρέχει σπουδαῖον κίνδυνον· τόσον σφοδρὸν ἦτο τὸ κτύπημα. Ὁ δράστης δὲν συνελήφθη εἰσέτι.

Ἐπηγορεύθη ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ εἰσαγωγὴ ὅλων τῶν φυτικῶν οὐσιῶν, τῶν προερχομένων ἐξ ὑπόπτων μερῶν τῆς Εὐρώπης, ὅπου ἐνέσκηψεν ἡ νόσος φυλοξήρα, ἐὰν αἱ φυτικαὶ αὗται οὐσίαι δὲν συνοδεύονται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἐκεῖσε ὀθωμανοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τῆς Δημαρχίας, δηλούσης, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀσθένεια.

ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΑ

Ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς

ΜΑΡΙΑΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

θανούσης τῇ 25 Δεκεμβρίου 1881

Εὐγενοῦς οἰκογενείας βλάστημα
Ἡ νεαρὰ **ΜΑΡΙΑ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ**
Ἐμαράνθη καὶ κατέπεσε, πρὶν ἢ
Δεκάτην πέμπτην διέλθῃ ἄνοιξιν!
Δὲν εἶναι τόσον σκληρὸς ὁ θάνατος
Τρόπαια νίκης στήνων ἐν δέοντι,
Ὅσον προώρως ἁρπάζων ἐκ κόλπων
Γονέων τε, συγγενῶν καὶ οἰκείων
Φίλτατα πλάσματα, ὡς ἡ **ΜΑΡΙΑ**!
Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα
Πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα
Τοῦ ἐπιγείου βίου τὰ ἀγαθά!
Καὶ τίς ποτε νὰ ἀντιστῇ δύναται
Εἰς στερρὰν τοῦ χρόνου ἀπόφασιν,
Τοῦ σκληροῦ! τοῦ παμφάγου καὶ ἀδίκου!
Ἐπικτήτων καὶ φυσικῶν ἀρετῶν
Οὐκ ἐφείσατο ὁ ἀδυσώπητος·
Τὰ βέλη δ' ἐξετάξευσε, κεντήσας
Ἁπάντων τὴν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν,
Λύπην πᾶσι καταλιπὼν ἄφατον
Γονεῦσι τε, συγγενέσι τ' οἰκείοις,
Σὺν οἷς δάκρυ χύνομεν οἱ ἐν τάφῳ
Τ' ἄπνουν πτῶμα αὐτῆς καταθέσαντες,
Ἐκ βάθους τῆς καρδίας δεόμενοι
Ἐλαφρὰν γῆν ἔχοι ἡ **ΜΑΡΙΑ**!

Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1882.

Γ. Ι. Κ.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα.

Ἂν πᾶς τίμιος καὶ εὐσυνείδητος ἄνθρωπος ὀφείλῃ πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ἐπὶ ἑνὸς ἀντικειμένου θίγοντος τὴν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν τρίτου νὰ ἀναμετρᾷ τὰς οὐσιώδεις τῶν γεγονότων περιπτώσεις καὶ νὰ ἐμβαθύνῃ καλῶς εἰς ἕκαστον ζήτημα κατὰ μείζονα λόγον ἐπιβάλλεται τοῖς δημοσιογράφοις τὸ καθῆκον τοῦτο. Ἐν τούτοις τὴν ἀρχὴν ταύτην ἢ δὲν κατενόησεν εἰσέτι ὁ ἐριτίμος τῆς «Ἰντιμπὰχ» ἀνταποκριτὴς ἐκ τῆς πόλεώς μας ἢ ὀλίγον φροντίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

Ὁ εἰρημένος ἀνταποκριτὴς ἐν ἀλληλογραφίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ διαληφθείσῃ ἐφημερίδι καταχωρισθείσῃ καὶ ἐκ μεταφράσεως ἀκριβοῦς ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀναδημοσιευθείσῃ πραγματεύεται τὰ κατὰ τὴν μεταξύ ἐμοῦ καὶ τῆς Καλλιόπης Ξανθάκη ὑπόθεσιν διατρέξαντα μετὰ τρόπου ὅλως πρωτοτύπου καὶ λίαν ρωμαντικοῦ, πολὺ ἀπέχοντος τῆς ἀληθείας, καὶ ἀνακαλοῦντος εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν χρόνους μυθιστορικούς.

Ὁ Δουμᾶς οὗτος τῆς πόλεώς μας οἰστριλατηθεὶς ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ δυστυχήματός μου, ἀνῴκοδόμησεν ὁλόκληρον μυθιστόρημα, οὗτινος ἡρωΐδα ἀνέδειξεν ἀθλίαν γυναῖκα πρὸ πολλοῦ ἀπολέσασαν πᾶν ἴχνος τιμιότητος καὶ ἠθικῆς, ὡς ἠδύνατο κάλλιστα νὰ μάθῃ ἂν εἶχε τὴν ἀγαθότητα σπουδαίως νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ τὴν ὑπομονὴν νὰ περιμείνῃ τὸ ἐκ τῶν διεξαγομένων ἀνακρίσεων προκυψόμενον ἀποτέλεσμα. Καί τοι παθὼν σπουδαίως ἐκ τοῦ τερατώδους τολμήματος τῆς γυναικὸς ταύτης οὐδέποτε διενοούμην εἰ μὴ τόσον βαναύσως προεκαλούμην δημοσίᾳ νὰ λέγξω αὐτήν, ἧς ἡ νόμιμος ποινὴ ἀφέθη ἤδη εἰς τὴν δικαιοσύνην, ὁ πέλεκυς τῆς ὁποίας, ἂν οὐχὶ κατὰ τὴν *συνείδησιν* τοῦ διατριβογράφου, κατὰ τὴν πεποίθησιν ὅμως τῶν εὖ φρονούντων συμπολιτῶν μου, βαρὺς θὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῆς, ἐφαρμοσθησομένου ὡς κοινῶς φρονεῖται τοῦ νόμου καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα. Τὸ δὲ ἐπίθετον ἄθλιος ἤρμοζέ μοι ἂν ὄντως τὰ ἐν τῇ «Ἰντιμπὰχ» εἶχον τὴν ἀλήθειαν, ἐνῷ ἤδη λίαν προσφυῶς δύναται νὰ λεχθῇ εἰς τὸν ἀναληθῶς τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγηθέντα καὶ ἀδίκως συκοφαντήσαντά με διατριβογράφον, οὗτινος ἡ ἀξία καὶ ἡ δύναμις τοῦ λόγου ἀμηλλῶνται πρὸς τὸ ὕψος τῶν ἰδιοτήτων, αἵτινες κρίμα τῇ ἀληθείᾳ νὰ μένωσι κεκρυμμέναι πρὸς βλάβην τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἧς ἄριστος διδάσκαλος τῆς ἠθικῆς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἤθελεν ἀναδειχθῇ.

Ἴσως μεταχειρίζομαι ὕφος αὐστηρόν.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως μοὶ ἐπιβάλλει ἡ συναίσθησις τῆς ἀθωότητός μου καὶ ἡ παραγνώρισις τῆς ἀληθείας, οὕτω θρασέως γενομένη. Ἔχω δὲ συγχρόνως δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἡμετέρα κοινωνία, εἰς ἣν εὐγνωμοσύνῳ ἀνθ' ὅσων εὐγενῶν συμπαθειῶν ἐπεδείξατό μοι ἐπὶ τῷ φοβερῷ παθήματί μου, τὴν προσήκουσαν θέλει δώσει ἀξίαν καὶ ὑπόληψιν εἰς τὰ παραληρήματα τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἰντιμπὰχ», ὡς ἐπίσης ἀδιστά-

2) ἰδιωτικὰ κατὰ ἡμιδαποῦ

3) πᾶν ἄλλο, εἰ μὴ ἀντίκειται συνθήκη τις·

Β'.) πάντα τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῶν ἡμεδαπῶν πραττόμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα.

Γ'.) τὰ ἑπόμενα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ ἀλλοδαπῶν πραττόμενα κακουργήματα ὅταν οὗτοι α') παραδίδωνται πρὸς τὴν ἡμεδαπὴν ἀρχήν, ἢ β') συλλαμβάνωνται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ χώρᾳ καὶ μὴ ἀντιβαίνῃ ἡ καταδίωξις καὶ τιμώρησις αὐτῶν πρός τινα συνθήκην·

1) δημόσια, εἰ εἰσὶ κακουργήματα κατὰ τῆς ὑπάρξεως ἢ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς ἡμεδαπῆς πολιτείας ἢ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα παραποιήσεως τῆς σφραγίδος τῆς ἡμεδαπῆς πολιτείας, ἢ νομισμάτων ἢ ἰσοδυναμούντων τῷ νομίσματι ἐγγράφων κοινῆς πίστεως, κυκλοφορούντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

2) ἰδιωτικὰ κατὰ ἡμεδαποῦ.

3) πειρατείας (ληστείας ἐν θαλάσσῃ).

4) ναυταπάτης·

5) δουλώσεως καὶ δουλεμπορίας. Ἑλ. ποιν. 2. Ἰτ. ποιν. ν. 7—9.

Ἄρθρ. 7 Αἱ ὑπ' ἀριθ Β' καὶ Γ' διατάξεις τοῦ πρωτέρου ἄρθρου 6 δὲν ἐφαρμόζονται, εἰ οἱ ἔνοχοι ἐδικάσθησαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης ἐξετασιν τὴν καταγνωσθεῖσαν αὐτοῖς ποινήν. Ἰτ. 10.

Ἄρθρ. 8. Ὁ ἡμεδαπὸς οὐδέποτε δύναται νὰ παραδοθῇ πρὸς ἀλλοδαπὴν ἀρχήν, οὐδὲ ἕνεκα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαπραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀνομημάτων. Ἑλ. ποιν. 3.

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἀλλοδαπὸς δὲν δύναται νὰ παραδοθῇ πρὸς ἀλλοδαπὴν ἀρχήν, εἰ μὴ ἄλλως ὁρίζει συνθήκη τις, πλὴν μόνον τῇ γραπτῇ αἰτήσει αὐτῆς ἕνεκα κακουργημάτων πραχθέντων ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς αἰτουμένης ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς, καὶ εἰ ἐστι πολίτης τῆς πολιτείας τῆς αἰτουμένης ἀρχῆς, καὶ κατὰ νόμον ὁριζόντα τὰς περιπτώσεις καὶ τὸν τρόπον τῆς παραδόσεως Ἰτ. 11.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν πράξεων δι' ὧν διαταράττεται ἢ προσβάλλεται τὸ δικαίωμα τουτέστι περὶ τῶν ἀνομημάτων καθόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀνομημάτων.

Α' Πῶς προσβάλλεται τὸ δικαίωμα.

Ἄρθρ. 14 Ἡ διαταραξις ἢ προσβολὴ τοῦ δικαιώματος γίνεται πρῶτον α.) διὰ τῆς ἀπειλῆς καὶ παρασκευῆς εἰς προσβολὴν αὐτοῦ· β'. δι' ἤδη ἐνεργουμένης προσβολῆς. γ'.) διὰ τετελεσμένης βλάβης.

Β'.

Ὁποία ἡ προσβάλλουσα τὸ δικαίωμα πρᾶξις.

Ἄρθρ. 12. Ἡ διαταρακτικὴ τοῦ δικαιώματος ἐξωτερικὴ πρᾶξις δύναται εἶναι α.) ἔρλον ἢ λόγος· β'.) θετικὴ ἢ (παράλειψις πράξεως ὀφειλομένης) ἀρνητική.

Γ'.

Τίνος πράξεις εἰσὶ θέσει ἀνομήματα καὶ διάκρισις αὐτῶν κατὰ βαθμόν